

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 22. lipnja 2008.

Onoga koji se boji Boga nije strah ničega

Draga braćo i sestre,

U evanđelju ove nedjelje nalazimo dva Isusova poziva: s jedne strane "ne bojte se ljudi", a s druge strane "bojte se" Boga (usp. Mt 10, 26.28). Tako smo potaknuti da razmišljamo o razlici koja postoji između ljudskih strahova i straha Bojega. Strah je prirodna dimenzija ivota. Odmalena ljudi proivljavaju oblike straha koji se potom pokau imaginarnima i zatim prestanu; nakon toga pojave se novi strahovi koji imaju jasne temelje u stvarnosti: s tim se strahovima treba suočiti i nadići ih ljudskim naporom i povjerenjem u Boga. No postoji, naročito danas, još dublji oblik straha, na egzistencijalnoj razini, koji ponekad završi očajem: on se rađa iz osjećaja praznine, povezanog s određenom kulturom proetom raširenim teorijskim i praktičnim nihilizmom.

Pred širokom i raznolikom panoramom ljudskih strahova, Boja je riječ jasna: tko se "boji" Boga "ne boji se". Strah Boji, koji Sveto pismo opisuje kao "početak prave mudrosti", podudara se s vjerom u Njega, sa svetim poštovanjem prema njegovoj vlasti nad ivotom i nad svijetom. Biti "bez straha Bojega" jednako je pokušaju da se zauzme mjesto Boga, da pomislimo da smo gospodari dobra i zla, ivota i smrti. Tko se pak boji Boga u sebi nalazi sigurnost što je osjeća dijete u naručju svoje majke (usp. Ps 130,2): tko se boji Boga spokojan je i usred oluja, jer Bog je, kao što nam je to Isus objavio, Otac pun milosrđa i dobrote. Tko ga ljubi ne boji se: "Straha u ljubavi nema - piše apostol Ivan - nego savršena ljubav izgoni strah, jer strah je muka i tko se boji, nije savršen u ljubavi" (1 Iv 4,18). Vjernik dakle ni pred čim ne strahuje, jer zna da je u rukama Bojim, zna da zlo i ono što je iracionalno nemaju posljednju riječ, nego da je jedini Gospodar svijeta i ivota Krist, utjelovljena Riječ Boja, koji nas je ljubio sve do rtve sebe sama, umrijevši na kriju za naše spasenje.

Što više rastemo u toj bliskosti s Bogom, ispunjenoj ljubavlju, to lakše pobjeđujemo svaki oblik

straha. U današnjem evanđeoskom odlomku Isus više puta ponavlja poziv da se ne bojimo. Ohrabruje nas kao što je to učinio s apostolima, kao što je to učinio sa svetim Pavlom kad mu se ukazao jedne noći u viđenju, u osobito teškom trenutku njegova propovijedanja: "Ne boj se... Ta ja sam s tobom" (Dj 18,9-10). Osnaen Kristovom prisutnošću i utješen njegovom ljubavlju, nije se bojao niti mučeništva taj apostol narodâ, čije drugo tisućljeće rođenja uskoro započinjemo slaviti posebnom jubilarnom godinom. Neka taj veliki duhovni i pastoralni događaj potakne u nama obnovljeno povjerenje u Isusa Krista koji nas poziva da naviještamo i svjedočimo njegovo evanđelje, bez straha. Pozivam vas stoga, draga braćo i sestre, na pripravu da s vjerom proslavite Pavlovu godinu koju ću, ako Bog da, svečano otvoriti sljedeće subote, u 18 sati u Bazilici sv. Pavla izvan zidina, bogoslužjem prve večernje svetkovine svetih Petra i Pavla. Već odsada povjerimo ovaj veliki crkveni pothvat zagovoru sv. Pavla i Blaene Djevice Marije, Kraljice apostola i Majke Kristove, izvora naše radosti i našega mira.

Nakon molitve "Anđeo Gospodnji":

S dubokim sam osjećajima primio vijest o potonuću trajekta na filipinskom otočju, pogođenog tajfunom Fengshen, koji je opustošio to područje. Dok obećavam svoju duhovnu blizinu stanovništvu otoka pogođenih tajfunom, uzdiem osobitu molitvu Gospodinu za rtve te nove pomorske tragedije u kojoj su rtvama bila, koliko se čini, i brojna djeca.

Danas će u Beirutu, glavnom gradu Libanona, blaenim biti proglašen Jaakub iz Ghazir Haddada, svjetovnim imenom Khalil, svećenik Reda manje braće kapucina i utemeljitelj Drube libanonskih sestara franjevki od kria. Dok njegovim duhovnim kćerima izričem svoje čestitke, od sveg se srca nadam da će zagovor blaenoga Abune Jaakuba, zdruen sa zagovorom svih libanonskih svetaca, toj ljubljenoj i izmučenoj zemlji, koja je i previše trpjela, postići da se konačno zaputi prema trajnom miru.